

1891 sommer

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Øverst s. 1 er med blå farveblyant skrevet "Sommerferie - 91 Snøde".

Generel kommentar:

Christine Mackie, f. Warberg, var forlovet med svenske Leonard Holst. Parret fik et barn sammen, men de blev ikke gift.

Christines morbror var godsforvalter ved herregården Glorup nær Nyborg. Det vides ikke, hvad historien om den "sj. Læge" gik ud på. Hvilan var en højskole i Sverige, hvor Warberg-søstrene kom en del.

Afsendersted:

Snøde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet med blå farveblyant øverst s. 1

Omtalte personer:

Julie Brandt

Johanne Caspersen

Leonard Holst

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2712

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Christine æder, drikker, synger, slapper af og har næsten ikke hovedpine. Der er meget, som hun skal snakke med Alhed om denne sommer.

Christine føler sig melankolsk.

Christine vil gerne høre om Alheds tur til Hvilan. Selv gruer hun for sin rejse til Sverige.

TRANSSKRIFTION

[Øverst s. 1 er med blå farveblyant skrevet:]

Sommerferie - 91 Snøde

[Med sort pen og anden skrift:]

Kære gamle Ræddike!

Tant siger, det er Synd ikke at skrive lidt med til dig, skønt: 1) synes jeg ligesågodt din Krukke kan skrive til mig (du skylder mig vist Brev?) 2) er her lige ankommen et 10 Siders brev fra Leonard, som ligger ulæst for din Asies Skyld! Jeg har det godt her ovre, æder, drikker, sover (mest) bader, går på Bakken her lige for Huset, spiller, synger og driver. Hovedpine har jeg kun haft den sidste Tid og meget svagt endda, men jeg er af den sikre, men triste Overbevisning, at den begynder igen, så såre jeg er kommen hjem; jeg glæder mig til at have dig hjemme i Sommerferien, der er så meget, som jeg skal snakke med dig om; jeg har en fortvivlet sammenrodet Hob uløste (uløselige?) Problemer i min arme Hjærnekiste, jeg bliver mere og mere forpint og puffet og skubbet af dem, allerede i Vinter er jeg begyndt at spekulere, men det bliver værre og værre og undertiden kan jeg være grænseløs melankolsk, men det er der selvfølgelig ingen, som mærker; jeg burde måske også tie med det, men til Brandt og dig må jeg ud med det - til Leonard selvfølgelig også, men du er vist den, som bedst kan hjælpe mig, fordi du er den gladeste og lykkeligste Natur af jer tre; i alt Fald glæder jeg mig morderlig til at snakke ordentlig med dig til Sommer (Se et snart afgående Brev til Brandt) Stakkels Leonard har jeg forsømt med Breve siden vor Gloruptur, jeg har været så usigelig lidt oplagt til Skriveri i denne Tid, og desuden har jeg hjulpen Tant en Del, da hendes Pige har haft bulne Fingre. Får jeg snart "den sj. Læge?" Du kan da sagtens vippe til gl. Mønt alene, véd jeg, men husk, den er kriminel!

Du kunde gærne skrive lidt om dit Besøg på "Hvilan", jeg har intet hørt om det. Mellem os sagt, så gruer jeg rædsomt for den Rejse til Sverige, den bliver hamber-sød, det er det mest adækvate Udtryk! Men desuagtet går jeg selvfølgelig omkring og udbreder mig om, hvordan jeg glæder mig til den yndige Rejse, som jo også kunde være storartet, hvis jeg var skabt

som andre Folk og Fæ, men det er jeg jo nu engang ikke, jeg
Asensdosmerkriksøhøvedbæstiarium. Nu får du ikke mer, Posten er ved at
komme. Hils den kære Brandt, jeg har et Brev i Gang til hende.

Din

Chr.

Sommerferien - 91
Suppe

Kære gamle Kærlige!

Tant siger, det er lynd ikke at skrive
lidt med til dig, skönt: "syndes i ligeså
godt din Kærlige kan skrive til mig (du
skylde mig vist Brev?)²⁴ er her lige an-
kommen et 10 Siders Brev fra Leonard,
som ligger ulæst for din Aars Skuffe!
Jeg har det godt herovre, æder, drikker,
sover (meget) bader, går på Bakken
her lige for Klæd, spiller, synger og
dancer. Hovedpine har i kun læst den
sidst. Tid og meget svært sundt,
men i er af den sikre, men briste
Overbevisning, at den begynder igen,
så håre i er kommen hjem; jeg glæder
mig til at have dig hjemme i Som-
merferien, der er så meget, som jeg
skal snakke med dig om; i har
en forbløvet sammenvredet Hov

uløst. (uopgørelse?) Problemer i min anses
forurensede, jeg bliver mere og mere
forpindt og puffet og skubbet af dem,
allerede? Trækker jeg begynder at
spekulere, men det bliver værre
og værre og tilsidst kan jeg bare
grænse sig uelænkede, men det er
der selvfølgelig ingen som mærker;
jeg bliver måske også til mere det,
men det forsvinder og jeg må jeg ind
med det til Leonard selvfølgelig også
men du er vist den, som bedst kan
hjælpe mig, fordi du er den glædeste
og lykkeligste Natia af jer tre; i
det fald glæder jeg mig uendeligt til
at snakke ordentlig med dig til
Johannes (det er hvad afgjort brev til Leonard)

Shakels Leonard har jeg fremsendt
med brev siden vor forsvinden,
jeg kan være så usigelig lidt oplagt
til Skriveren i denne Tid, og desuden
har jeg hjulpet Tante en Del, da hendes
Bog har haft bølge Følge. Så jeg
siger "den er høj" i det kan de sag-
kens vippes til J. Mogens alle, ved
jeg, men tank, den er kritisk!

Det kunne gerne skrive lidt om det
Brev på "Kulden", jeg har indledt lidt
om det. Mellen er sagt så glædelig
jeg reddes for det Repe til Torng,
den bliver kammer-spil, det er det
mest adækvate Udtryk! Men det
især det jeg selvfølgelig omkring og
udværet mig, men, hvoraan jeg
glæder mig til den yndige Repe som
jeg også kunne være storartet, hvis
jeg kan skels som andre Folk og Tre,
men det er jeg jo nu mig selv ikke,
jeg tænksomme kritik og kvæst Castanien.
Nu får den ikke mere, Peter er

BB2712

ved at komme. Hvis den her
mand, j. har et brev i gang til
hende.

din

Chr.

Samfundet 81